

Sygn. akt V CZ 71/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Trzaskowski

w sprawie ze skargi W.R.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu
Apelacyjnego w K. z dnia 22 kwietnia 2015 r. sygn. akt I ACa .../15

w sprawie z powództwa W.R.

przy uczestnictwie Skarbowi Państwa-Ministrowi Sprawiedliwości

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 21 marca 2018 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Najwyższego

z dnia 10 listopada 2017 r. sygn. akt V CZ 71/17,

**odrzuca zażalenie i oddala wniosek o przyznanie kosztów
nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w
postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Powód W.R. wniósł skargę o wznowienie postępowania w sprawie przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Sprawiedliwości o zapłatę zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 22 kwietnia 2015 r.

Postanowieniem z dnia 12 maja 2017 r. Sąd Apelacyjny w K. skargę powoda odrzucił.

Postanowienie to zaskarżył powód, zarzucając: 1) naruszenie art. 117 § 2 k.p.c. w stopniu mającym wpływ na treść wydanego postanowienia przez brak ustanowienia pełnomocnika z urzędu dla powoda w ramach postępowania zainicjowanego skargą z dnia 15 lutego 2017 r. o wznowienie postępowania, co doprowadziło do pozbawienia powoda możliwości obrony swoich praw, a tym samym skutkowało nieważnością postępowania; 2) naruszenie art. 410 § 1 k.p.c. w stopniu mającym wpływ na treść wydanego postanowienia przez odrzucenie skargi na skutek błędnego przyjęcia, iż skarga o wznowienie postępowania nie została oparta na ustawowej podstawie.

Postanowieniem z dnia 10 listopada 2017 r. Sąd Najwyższy w pkt 1 oddalił zażalenie, w pkt 2 zasądził od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w K. na rzecz adwokata P.S. kwotę 5400 zł wraz z należnym podatkiem od towarów i usług, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi w postępowaniu zażaleniowym, a w pkt 3 zasądził od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 3600 tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

W.R. zaskarżył zażaleniem pkt 3 postanowienia Sądu Najwyższego w przedmiocie zwrotu kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepisy kodeksu postępowania cywilnego nie przewidują możliwości wniesienia jakiegokolwiek środka odwoławczego od orzeczenia Sądu Najwyższego, co wynika z jego ustrojowego usytuowania jako naczelnego organu sądowego sprawującego nadzór nad działalnością sądów powszechnych w zakresie orzekania (art. 183 ust. 1 Konstytucji). W każdym systemie sądowym na najwyższym szczeblu ustroju sądów znajduje się organ naczelny - sąd najwyższy (naczelny, krajowy itp.),

którego orzeczenia są ostateczne i niezaskarżalne. W ten sposób wyczerpuje się istota i ustrojowy sens instancyjnego rozpoznawania spraw. Potwierdzają to także ustawy normujące postępowanie sądowe, nieprzewidujące zaskarżania orzeczeń Sądu Najwyższego (art. 394¹ k.p.c.; por. także np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2000 r., II UZ 82/00, nie publ., z dnia 17 września 2004 r., III SO 8/04, nie publ., z dnia 3 marca 2010 r., III SO 1/10, nie publ., z dnia 9 marca 2011 r., III SO 1/11, nie publ. i z dnia 24 marca 2014 r., III CO 9/14, nie publ.).

Z tych względów orzeczono, jak na wstępie (art. 373 w związku z art. 397 § 2 i art. 398²¹ k.p.c.).

Sąd Najwyższy oddalił wniosek pełnomocnika skarżącego o przyznanie zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu powodowi. W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że czynności adwokata ustanowionego z urzędu, które są sprzeczne z zasadami profesjonalizmu, wywołując skutek w postaci odrzucenia środka prawnego, nie uzasadniają przyznania mu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej (postanowienie Sądu Najwyższego z 12 lutego 1999 r., II CKN 341/98, OSNC 1999, nr 6, poz. 123). Wniesienie niedopuszczalnego zażalenia nie może zostać uznane za udzielenie pomocy prawnej i nie uzasadnia przyznania od Skarbu Państwa wynagrodzenia ustanowionemu przez sąd pełnomocnikowi (n. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2007 r., II CZ 69/07, OSNC 2008, nr 3, poz. 41, z dnia 18 grudnia 2007 r., III CSK 336/07, nie publ. i z dnia 11 maja 2011 r., II CSK 699/10, OSCN-ZD 2011, nr C, poz. 72).

jw

a.ł